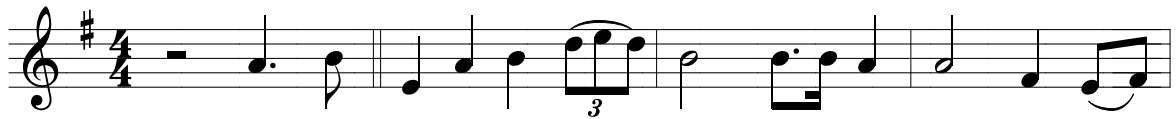

RU TA MỘT MÌNH

NHẬT NGÂN

Giữa xứ người biết hát với ai, hát với cây ư? cây gậy

rồi. Hát với hoa ư? hoa nát nhụy, thôi thôi đành hát với một mình

thôi. Mình một mình hát mãi cho mình nghe, lời thật thà y như

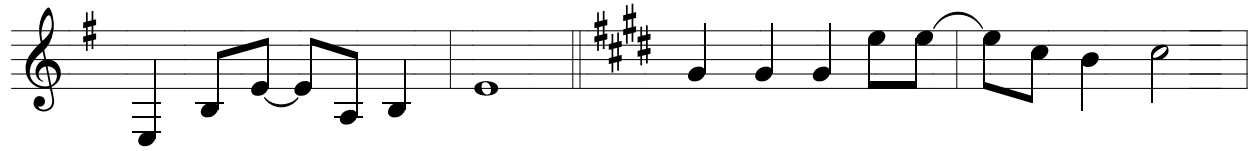
thóc lúa và lời điệu ngoa trót đong đây môi mêm. Lời yêu ai chưa

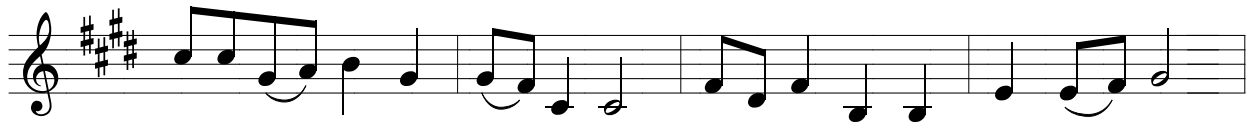
hề nói ra. Giữa xứ người biết hát với ai, hát với trăng

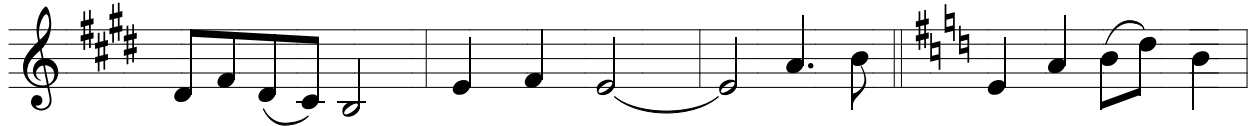
ư? trăng lặn rồi. Hát với sương ư? sương mới rụng, thôi thôi

dành hát mãi một mình thôi. Mình một mình hát mãi cho mình nghe

Khúc hát ngày xưa Cha đưa Mẹ về, có con bướm lượn mừng cô dâu mới

rơi phấn thu vàng trong cánh che. Giữa xứ người ta biết ru

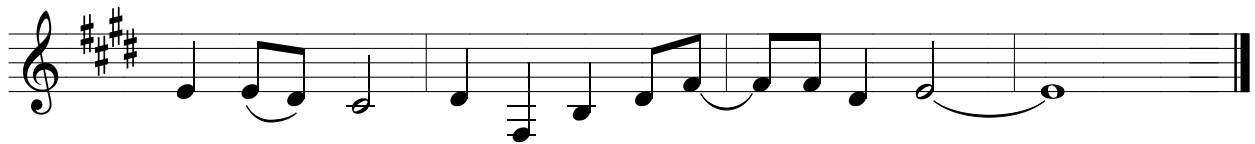
ai? ru gió ngủ ư? gió tan rồi, ru lá ngủ ư? lá thở

dài. Thôi thôi dành ru mình ngủ đi thôi Mình một mình ru mãi

cho mình quên. Ru cho chân cứng ru cho đá mềm. Ru cho đời mới

trên tay nặng. Ru một mình ru mãi giỗ mình quên